

SÀI GÒN - THUỞ ĐÓ YÊU NGƯỜI...

Tiếc nuối! những vàng nắng Sài Gòn ơi...
Giờ phút biệt ly lòng đã dâng sâu
Bóng dáng ngày xanh lẫn khuất đâu đây
Mông mênh trời mây quyến rũ tươi bời

Từ thuở xuân xanh... Thì đã yêu Người
Yêu trong Sài Gòn, không yên giấc mộng
Từ chốn xa xăm hỏa châu sáng động
Mà Người nơi đó, vẫn còn chiến chinh...

Yêu Người chiến sĩ, kề bên tay súng
Gìn giữ xóm làng, thành thị bình yên
Bóng dáng hiên ngang chẳng màng vui thú
Một đời tươi trẻ dâng hiến Quê hương

Yêu anh, Người luôn thương lá cây rừng
Lên đồi, xuống núi, rừng rậm, biển khơi
Đỉnh cao ngăn giặc tràn về thành phố
Trên cao phi vụ nào ngại mất... còn!

Người là lính chiến, dâng hiến giang sơn
Hoa niên một thuở! Đâu ai xá gì?
Yêu quý Người là chiến sĩ thương quê
Nhớ mãi Người muôn kiếp đâu phai nhòa!

Chiến sĩ một đời chưa hề giải ngũ
Thương về quê hương muôn nỗi xót xa!
Ra đi phương trời: Việt Nam nỗi nhớ
Tình Nghĩa bao năm! Sao mãi yêu Người

YÊU NGƯỜI CHIẾN SĨ- MÃI MÃI KHÔNG VƠI...

Thiên Kim

www.vietnamvanhien.org